

Kunst og kunstig intelligens

Kunst og kunstig intelligens er et forskningsprogram fra Kulturrådet som skal undersøke hvordan kunst bruker kunstig intelligens, hvordan kunstig intelligens bruker kunst, og hvilke estetiske, etiske, begreplige og kulturpolitiske konsekvenser denne bruken har.

Kunstnere har helt siden 1950-tallet benyttet ulike former for kunstig intelligens til å skape kunst. Men der bruken av KI lenge var smal og innenfor eksperimentelle rammer, har den teknologiske utviklingen de siste årene ført til et brått skifte: Etter at KI-verktøy som for eksempel DALL-E, ChatGPT og Midjourney ble lansert og gjort allment tilgjengelige i 2021 og 2022, har både den kunstneriske bruken av KI og oppmerksomheten rundt kunst og KI økt betraktelig.

Da Kulturrådets forskningsprogram [Digital kultur, estetiske praksiser](#) ble igangsatt i 2019, kunne man vanskelig se for seg hvilken markant tilstedeværelse KI ville få i kunst- og kultursektoren kun få år senere. Boka som sprang ut av programmet, [Estetiske praksiser i den digitale produksjonens tidsalder](#) fra 2022, bidrar med en bred vifte av analyser, perspektiver, begreper og modeller som viser hvordan digitale teknologier, medier og plattformer tas i bruk av og preger litteratur, musikk, visuell kunst og scenekunst i samtiden. Boken er likevel ikke uttømmende, og ambisjonen med det nye programmet er å dekke noen av kunnskapsbehovene som gjenstår, og som har oppstått de siste årene. Enkelte forskere og forskningsmiljøer har riktignok jobbet lenge med spørsmål og problemstillinger i spenningsfeltet mellom kunst og kunstig intelligens, og det er allerede opparbeidet mye relevant kunnskap. Kulturrådets nye forskningsprogram bygger videre på dette arbeidet og skal ytterligere styrke kunnskapen, ikke minst knyttet til kunstfeltene og kunstnernes estetiske praksiser i Norge.

Del 1: Mål og temaområder

Dette dokumentet, programplanen, ligger til grunn for utlysningen. Den første delen av programplanen beskriver forskningsprogrammets mål, sentrale begreper, avgrensinger og temaområder. Den andre delen beskriver programmets formelle rammer og krav til søknader.

Mål

Forskningsprogrammet *Kunst og kunstig intelligens* skal frembringe ny kunnskap om og bidra til kritisk refleksjon over hvordan KI påvirker kunstnerne, kunstfeltene og de estetiske praksisene i samtiden – inkludert de rammene som kunsten og kunstnerne virker innenfor.

Programmet skal utforske et mangfold av tematikker, perspektiver, problemstillinger og teoretiske innganger til ulike estetiske, etiske, kunstnerøkonomiske og politiske dimensjoner ved forhold knyttet til kunst, kunstnere og kunstig intelligens. Det skal undersøke hvordan KI virker inn på kunstneriske praksiser, uttrykksformer, objekter, opplevelser og

forståelsesrammer, men også på strukturer, og på økonomiske og politiske forhold i kunst- og kultursektoren, og det skal undersøke hvordan KI-teknologier griper inn i og bruker kunsten.

Forskningen som springer ut av programmet skal være av høy vitenskapelig kvalitet og interesse. Den skal formidles på en god måte, den skal bidra til et solid kunnskapsgrunnlag for kulturforvaltning og politikkutforming innen kunst- og kultursektoren, og den skal ha relevans for Kulturrådet, kulturpolitikken og kunst- og kultursektoren generelt. Det er et mål å involvere og styrke forskningsmiljøer med sterk kunst- og kulturfaglig kompetanse som kan bidra med kulturpolitisk relevant forskning. Med kulturpolitisk relevant forskning menes her forskning som på ulike måter undersøker sammenhenger mellom kunst og kultur, og de politiske, strukturelle, økonomiske og teknologiske rammene som kunsten og kulturen utfolder seg innenfor.

Sentrale begreper og avgrensninger

Oppmerksomheten i forskningsprogrammet skal særlig være rettet mot litteratur, musikk, visuell kunst og scenekunst, og mot kunstnere og kunstpraksiser innenfor disse områdene.

Sentralt i programmet er utforskning av hvordan KI og bruken av KI preger kunstnere, kunstfeltene og de estetiske praksisene i samtiden. I denne sammenhengen brukes begrepet «estetiske praksiser» om både kunstneriske objekter, ytringer, innhold og uttrykk, og om situasjoner eller sammenhenger der disse produseres, formidles, sirkuleres, oppleves eller brukes.

Begrepet «kunstig intelligens» omfatter på sin side både regelbaserte systemer som handler ut fra forhåndsprogrammerte instruksjoner, og datadrevne systemer som ikke blir programmert, men som på ulike måter lærer over tid. Forskningen som springer ut av programmet skal knytte an til et bredt spekter av teknologier basert på KI – fra småskalamodeller til storskala maskinlæring.

Relevante tematikker

Nedenfor skisseres tre sentrale temaområder. Listen med spørsmål som løftes i disse avsnittene, er ikke uttømmende. Også andre tema og spørsmål knyttet til forskningsprogrammets mål kan være interessante og relevante.

Forskningen kan basere seg på casestudier, men mer overordnede og teoretisk perspektiver ønskes særlig velkommen. I den grad konkrete praksiser danner utgangspunktet for forskningen, skal de plasseres inn i en bredere kontekst og løftes inn i en mer overordnet prinsipiell diskusjon. Kulturrådet ønsker særlig prosjekter som går inn i tematikken fra kunstens og kunstneres perspektiv. Forskningen forventes å gripe tak i problemstillinger som er relevant for litteratur, musikk, visuell kunst og scenekunst i Norge og Sápmi.

Etiske utfordringer

For det første ønsker Kulturrådet økt kunnskap om *etiske* spørsmål knyttet både til selve teknologiutviklingen, og til bruken av KI-baserte verktøy i kunstneriske sammenhenger.

Generative KI-modeller er trent opp på store mengder eksisterende (og etter hvert også syntetiske, altså KI-skapte) data. En stor del av treningsmaterialet er menneskeskapte kunst- og kulturuttrykk i form av tekst, bilder, lyd og video. Gjennom å analysere dette materialet, identifiserer maskinlæringsystemene mønstre som i neste omgang ligger til grunn for å generere nye data – nye maskinskapte kunst- og kulturuttrykk. Bruk av kunst og kultur i trening av KI har blitt diskutert i en rekke sammenhenger de senere årene, blant annet i forbindelse med opphavsrett, men problemfeltet rommer også andre spørsmål knyttet til kunstverkets opphav, som er interessante å diskutere.

Innenfor denne utlysningen er det særlig viktig å forstå de skjevhetene eller slagsidene (*biasene*) som bruken av KI-baserte verktøy bringer med seg.

Flere har sammenlignet dagens kommersielle KI-systemer med en ny form for kolonialisering, gjennom begreper som «datakolonialisme» og «digital kolonialisme». Det er velkjent at dagens internett er ubalansert i innhold, og at det domineres av engelskspråklig informasjon og innhold som i stor grad er preget av hvite, mannlige, heteronormative perspektiver fra det globale nord. Siden dette materialet inngår i treningen av nye KI-modeller, er det også en stor risiko for at de skjevhetene som allerede finnes, blir reproduisert og forsterket.

Det er videre velkjent at KI-modellene modereres – eller tvert imot *ikke* modereres – for å unngå eller for å fremheve bestemte svar eller perspektiver. Heller ikke KI-teknologier er nøytrale eller objektive, selv om de kan gi inntrykk av å være det.

De politiske dimensjonene ved dagens KI-teknologi har blitt stadig tydeligere den senere tiden, og de skjevhetene som teknologiene bringer med seg, er bare ett eksempel. Andre viktige diskusjoner knytter seg blant annet til makten som konsentrerer seg i de store teknologiselskapene, og til de ressursene og den energien som kreves både i maskinlæringen og i bruken av KI.

På bakgrunn av dette trengs det diskusjoner rundt kunstens, kunstneres og kulturpolitikens ansvar, blindsoner og dilemmaer. Hvilke verdier og skjevheter reproducerer KI-modeller, og hvordan kommer disse til uttrykk i kunsten? Hvordan påvirker KI ulike former for mangfold i kunsten? Hvordan kan kunst og kunstnere kritisk synliggjøre og utfordre negative og skadelige skjevheter og stereotyper? Hvilket etisk ansvar har kunstnere som tar i bruk KI-modeller, og hvilket etisk ansvar har teknologiselskapene ovenfor kunsten og kunstnerne?

Estetiske praksiser

For det andre ønsker Kulturrådet mer kunnskap om hvordan KI-baserte verktøy brukes helt konkret innenfor litteratur, musikk, visuell kunst og scenekunst. Spørsmålet er hvilke endringer teknologiene fører til i de *kunstneriske praksisene* på den ene siden (altså prosesser knyttet til produksjon, sirkulasjon og opplevelse av kunst) og i de *kunstneriske uttrykksformene* på den andre (altså endringer i kunstnerisk form og innhold).

KI-systemer kan nå produsere tekst, lyd, bilde og video av relativt høy kvalitet. I mange tilfeller kan det være både raskere og billigere for en oppdragsgiver å be DALL-E om å lage en illustrasjon enn å hyre en illustratør til å gjøre jobben. Dette kan føre til store endringer i

sektoren, med konsekvenser både for kunstnerøkonomien og arbeidsmarkedet. Hvis de «brødjobbene» som er en del av lappeteppeøkonomien til mange aktører i feltet, forsvinner, vil dette også kunne påvirke rammene og betingelsene for den øvrige kunstproduksjonen.

Kunstnerøkonomi og kunstneres arbeidsmarked har vært et viktig tema i mange diskusjoner om kunst og KI de senere årene, og tematikken er relevant også i denne sammenhengen. Samtidig er det en ambisjon at denne utlysningen i enda større grad skal etterstrebe nærhet til selve de estetiske praksisene: kunstproduksjonen og publikums opplevelse av litteratur, musikk, visuell kunst og scenekunst.

Kunstområdene er forskjellige, de estetiske praksisene er forskjellige, og behovene er forskjellige. Derfor vil også ulike KI-baserte verktøy gjøre seg gjeldende på ulikt vis både mellom og innenfor de forskjellige kunstområdene. En forfatter vil bruke andre verktøy – og bruke dem på andre måter – enn både musikere, visuelle kunstnere og scenekunstnere. Det trengs mer kunnskap om slike forskjeller, altså om hvordan ulike teknologier på ulike måter inngår i samtidens estetiske praksiser.

Mange av dagens KI-systemer, særlig innenfor generativ KI, er basert på kontinuerlig samhandling mellom menneske og maskin. Man gir en instruks, en såkalt prompt, får generert et resultat, ber om justeringer i resultatet gjennom en ny instruks og så videre. Ved hjelp av relativt enkle instruksjoner kan man skape nye uttrykk, men også uttrykk som etterlikner bestemte estetiske stiler, for eksempel særtrekk ved kunsthistoriske retninger eller hos enkeltkunstnere. Både etiske og estetiske spørsmål knyttet til slike imitasjoner er interessante, og det samme er kritiske diskusjoner rundt forestillinger om KI-systemer som kreative, skapende agenter, og om instruering som en type samskapende prosess.

I den grad KI-modeller kan håndtere ulike kunstneriske stiler, kan man spørre om det er noen stiler som etter hvert dominerer i den KI-genererte kunsten, eller også om modellene selv skaper sine egne stiler. Siden kunstig intelligens baserer seg på statistikk, kan man argumentere for at generative KI-modeller per definisjon produserer *klisjeer* – i alle fall i termens bokstavelige betydning, *avtrykk* av tidligere estetiske uttrykksformer. Hvordan bidrar dette til å prege produksjon av ny kunst, og utforskning av nye kunstuttrykk innenfor litteratur, musikk, visuell kunst og scenekunst? Og hvordan bidrar det til å prege den «folkelige» smaken og produksjonen av nye estetiske uttrykk?

I sammenheng med temaet estetiske praksiser er det blant annet relevant med prosjekter som spør: Hvilke nye prosesser og uttrykksformer oppstår ved bruk av KI? Hvordan bidrar KI til å forme ulike kunstretninger og sjangre? Kan KI-genererte uttrykk sies å være preget av en egen stil, eller finnes det ulike stiler knyttet til ulike verktøy? Hvordan preges smaken og kvalitetsforståelsene – både hos kunstnere og det bredere publikum – av den KI-skapte kunstens innflytelser, og hvordan preges den kunsten som i neste omgang produseres? Medfører bruken av kunstig intelligens en forflatning eller homogenisering av estetiske praksiser og uttrykk, eller tilfører den nye impulser, ideer og muligheter? Hva er den estetiske betydningen av at stil betraktes som spørsmål om inndata og utdata heller enn som en estetisk kategori?

Estetisk teori

Som en tredje temakrets inviterer Kulturrådet til diskusjon om og refleksjon over hvordan KI vil kunne virke inn på de begrepslige rammene for samtidens estetiske praksiser, altså på vår forståelse av kunst, kunstneren og kunstens rolle i samfunnet. Blant annet er det relevant med teoretiske eller kulturkritiske perspektiver som bidrar til å belyse spørsmål om kunst og KI i større historiske, filosofiske, medieteoretiske, økonomiske, samfunnsmessige og kulturpolitiske sammenhenger.

Å skape og oppleve kunst har lenge blitt sett på som grunnleggende menneskelige aktiviteter – aktiviteter som krever menneskelig intensjonalitet, formgivning og fortolkning. Kunst har blitt forstått som brudd med det regelbaserte, og med de etablerte formene og tankemønstrene – noe som motsetter seg det målbare. Samtidig har estetisk teori lenge nyansert og problematisert slike forståelser, og behandlet menneskets samarbeid med «intelligente» maskiner fra ulike teoretiske perspektiver og forståelseshorisonter. Selv om diskusjoner rundt kunstens begrepslige rammer i lys av KI altså ikke er nye, har den teknologiske utviklingen gjort dem høyst aktuelle. Dagens KI-modeller vil ytterligere kunne utfordre eksisterende estetiske teorier og begreper, som intensjon, autentisitet, autonomi, agens og aura, og tvinge oss til å tenke igjennom hva kunst er og betyr i dag.

Et annet relevant moment er at den teknologiske utviklingen og brede tilgjengeliggjøringen av generativ KI gjør det mulig for større deler av befolkningen å produsere «kunst» eller i det minste estetiske uttrykksformer som ligner på kunst. Man trenger ikke å beherske musikkskapning for å skape musikk. Man trenger ikke å beherske malerkunsten for å skape malerier. Hva kan være konsekvensene av denne «demokratiseringen» av kunsten?

Diskusjonen har ikke bare en teoretisk, men også en praktisk dimensjon for Kulturrådet: Hvordan skal tilskuddsforvaltningen og kulturpolitikken mer generelt forholde seg til prosjekter og praksiser hvor mer eller mindre automatiserte prosesser utfordrer etablerte kunstneriske praksiser og kunstnerens tradisjonelle rolle?

Eksempler på relevante spørsmål i denne temakretsen er: Kan KI-modeller aksepteres som skapende agenter, eller krever kreativitet en intensjonalitet som bare mennesker kan besitte? Hva gjør kunstig intelligens med de etablerte estetiske teoriene, og – omvendt – hvordan kan disse teoriene hjelpe oss til å forstå konsekvensene av den teknologiske utviklingen? Hvordan vil våre begreper om kunst, kunstopplevelsen, kunstneren og kunstnerens rolle i samfunnet endre seg i tråd med fremveksten av nye produksjons- og distribusjonsformer basert på kunstig intelligens? Hvordan preges forståelsen av det kunstneriske håndverket når formuleringen av presise *prompter* blir det viktigste kunstneriske teknikken? Og hvordan påvirker KI forståelser av kunstnerisk kvalitet?

Del 2: Formelle rammer

Nedenfor beskrives de formelle rammene for forskningsprogrammet. Alle søknader skal utformes i tråd med de føringene som fremgår her.

Innretning og økonomi

Kulturrådet lyser ut midler til inntil åtte mindre forskningsprosjekter. Det er mulig å søke om inntil kr 495 000 til hvert prosjekt.

Det planlegges en artikkelsamling som skal samle bidrag fra forskningsprogrammet. Artikkelsamlingen vil bli utgitt i Kulturrådets fagfellevurderte bokserie. Alle prosjektene som får tilskudd, inviteres til å bidra med en artikkel som skal kunne publiseres i artikkelsamlingen. Andre forskningsbidrag og annen formidling kan komme i tillegg.

Tilskuddet skal dekke alle kostnader knyttet til gjennomføringen av prosjektet. Kulturrådet dekker kostnader knyttet til publisering i bokserien.

Prosjektperioden strekker seg fra januar 2026 til desember 2028. Frist for levering av ferdigstilt artikkel vil være 15. oktober 2027. Se eget avsnitt om fremdrift lenger ned.

Hvem kan søke?

Utllysningen retter seg mot forskere. Både enkeltforskere og forskergrupper kan søke. Det er ikke nødvendig å være tilknyttet en vitenskapelig institusjon for å søke.

Prosjektleder skal ha fullført doktorgrad eller tilsvarende kompetanse. Med tilsvarende kompetanse menes publisert vitenskapelig arbeid som i omfang tilsvarer kravene til en doktorgrad. Øvrige prosjektdeltagere skal fortrinnsvis ha forskningskompetanse, men prosjektdeltagere uten slik kompetanse, for eksempel vitenskapelige assistenter, kan ha mindre roller i prosjektet.

Stipendiater som har levert avhandlingen, men som ikke har disputert, kan søke. Doktorgrad må være godkjent før eventuelt tilskudd kan utbetales. Søknaden må inneholde en bekreftelse på at avhandlingen er levert.

I søknadsskjemaet skilles det mellom prosjektleder og formell søker. Prosjektleder har det faglige ansvaret, mens formell søker har det økonomiske og administrative ansvaret. Både enkeltpersoner, enkeltpersonforetak, forskningsorganisasjoner og andre virksomheter kan være formelle søkere. Prosjektleder og formell søker kan være en og samme person. Forskere som er ansatt i en forskningsorganisasjon, for eksempel et universitet eller en høyskole, vil normalt søke gjennom organisasjonen.

Forskere med minoritetsbakgrunn eller minoritetserfaringer – forstått bredt – oppfordres til å søke.

Hva kan få tilskudd?

Det kan søkes om tilskudd til forskningsprosjekter som bidrar til å realisere forskningsprogrammets mål.

Tilskuddet kan brukes til å dekke alle kostnader ved gjennomføring av prosjektet, inkludert personalkostnader og indirekte kostnader. Det forventes likevel at universiteter, høyskoler og forskningsinstitutter bidrar med en viss grad av egenfinansiering for å dekke slik kostnader.

Kulturrådet kan redusere tilskuddet og gi mindre enn det omsøkte beløpet. Kulturrådet kan også velge å gi tilskudd kun til deler av det omsøkte prosjektet. Søknader som får positivt vedtak, kan få redusert tilskuddet hvis deler av søknaden faller utenfor ordningens formål.

Hvordan kan man søke?

Søknaden sendes på e-post til post@kulturdirektoratet.no innen søknadsfristen. Søknadsfristen er 8. oktober 2025 kl. 13:00.

Emnefeltet merkes: «Søknad forskningsprogrammet Kunst og kunstig intelligens».

Søknad skal inneholde følgende deler:

- Prosjektbeskrivelse
- CV for alle deltagere
- [bekreftelse på levert avhandling, gjelder kun stipendiater]

Kulturrådet ønsker ikke vedlegg ut over dette. Prosjektbeskrivelse og CV skal føres inn i egne maler. Se Kulturrådets søknadsskjema. Søknaden må være fullstendig når du sender den inn. Det er ikke mulig å ettersende informasjon.

Søknadsdokumentene skal sendes inn som en samlet PDF.

Søknaden skal i utgangspunktet skrives på norsk, men andre skandinaviske språk og engelsk aksepteres.

Om prosjektbeskrivelsen

Prosjektbeskrivelsen kan være på inntil 15 000 tegn med mellomrom. Disposisjonen skal følge Kulturrådets mal i søknadsskjemaet. Prosjektbeskrivelsen skal inneholde følgende deler: tittel, sammendrag, forskningsidé, forskningsstatus og kunnskapsbehov, forskningsspørsmål, teori og metode, prosjektorganisering, relevans, formidlingsplan, fremdriftsplan, budsjett, og eventuelt litteratur- og kildeliste. Se søknadsskjema for beskrivelse av innholdet i de enkelte delene. Søknaden skal kunne leses og vurderes av kompetente generalister.

Om CV

Søknaden skal inneholde kort CV for hver av deltakerne i prosjektet. CV kan være på maksimalt én side for hver deltaker, og den skal referere til maksimalt ti relevante publikasjoner eller andre formidlingstiltak.

I tråd med offentleglova § 26, fjerde avsnitt, blir det ikke gitt innsyn i opplysninger om forskningsideer og forskningsprosjekt. Sammendraget vil allikevel kunne bli offentliggjort. Det bør derfor ikke inneholde detaljer som ikke bør bli publisert.

Hvem vurderer søknaden?

Faglig utvalg for forskning er programstyre for forskningsprogrammet og vurderer søknadene. Utvalget blir oppnevnt av Kulturrådet for to år av gangen. [Her finner du mer informasjon om hvem som sitter i utvalget, og hvilken kompetanse de har.](#)

Kulturdirektoratet er sekretariat for Kulturrådet. Sekretariatet gir veiledning om ordningen, gjør en første vurdering av søknadene og støtter fagutvalget og rådet i deres arbeid.

Hvordan blir søknaden vurdert?

Faglig utvalg for forskning leser og diskuterer alle søknadene og fatter vedtak på grunnlag av faglig skjønn. Søknadene vurderes både individuelt og i sammenheng med øvrige søknader i samme søknadsrunde. Prosjektbeskrivelse og CV ligger til grunn for vurderingen, jf. punktet «hvordan kan man søke» i programplanen.

Følgende kriterier legges til grunn for søknadsvurderingen:

- forskningsfaglig kvalitet
- relevans
- gjennomførbarhet
- formidlingskvalitet

I vurderingen legges det stor vekt på forskningsfaglig kvalitet og relevans sett i lys av forskningsprogrammets mål. Videre legges det vekt på gjennomførbarhet, forstått som prosjektdeltakernes gjennomføringsevne og prosjektets gjennomførbarhet slik det fremstår gjennom prosjektbeskrivelse, inkludert teori, metode, prosjektorganisering, budsjett, fremdriftsplan og CV. I vurderingen legges det dessuten vekt på formidlingen, forstått både som formidlingskvalitet og planer for kunnskapsdeling.

I den helhetlige vurderingen av søknadene vil det bli tatt hensyn til mangfold i erfaringer og perspektiv, samt til geografisk og institusjonell spredning.

Ut over en kort vedtaksformulering, gis det ikke skriftlige begrunnelser for vedtak i Kulturrådet.

Formidling

Forskningen skal være av høy vitenskapelig kvalitet. Samtidig skal den formidles på en god og tilgjengelig måte for et allment, interessert publikum. Alle prosjekter som inngår i forskningsprogrammet, skal resultere i minst én forskningsartikkel som kan inngå i en artikkelsamling publisert i Kulturrådets fagfelleverderte bokserie.

Om Kulturrådets bokserie

Kulturrådets fagfelleverderte bokserie publiserer vitenskapelige artikkelsamlinger og monografier som gir forskningsbasert kunnskap om tendenser og saksforhold i kunst- og kulturlivet, og som bidrar til begrepsdannelse og kritisk refleksjon.

Utgivelser i bokserien skal holde høy akademisk kvalitet, frembringe ny innsikt og ha en undersøkende og udogmatisk holdning overfor temaene eller saksforholdene de studerer. Forskningen skal forholde seg til relevante forskningsmetoder og ha et solid teoretisk fundament. Samlet skal utgivelsene i bokserien ivareta et bredt spekter av kunnskapstradisjoner og perspektiver.

Bokserien retter seg mot et allment, interessert publikum og skal ha relevans for Kulturrådet, for øvrig kulturforvaltning, for aktører i kunst- og kulturfeltene, for kulturpolitikkutformingen og for forskning og undervisning på universitet og høyskoler. Bøkene skal kommunisere godt, og de skal være tilgjengelige og aktuelle – også for lesere utenfor forfatterens egne fagfelt.

Utgivelser i bokserien publiseres for tiden av Fagbokforlaget.

Om manusarbeid

Forfattere skal følge bokseriens forfatterveiledning. Denne tilgjengeliggjøres ved oppstart. Både forskningsutvalget, artikkelsamlingens redaktører og prosjektleder i Kulturrådets sekretariat kan kunne komme til å bidra som aktive fagpersoner i lesing, vurdering og bearbeiding av manus.

Om språk

Utgivelser i Kulturrådets bokserie skal primært være skrevet på norsk eller andre skandinaviske språk, men engelsk kan aksepteres i visse tilfeller. Det er et mål for Kulturrådet at bokserien skal bidra til å utvikle og vedlikeholde et godt norsk fagspråk for kunst og kultur.

Aktiviteter

Underveis i prosjektperioden vil det kunne bli arrangert interne arbeidsseminar. Kulturrådet vil invitere prosjektdeltakerne til å delta aktivt på disse aktivitetene. Seminarene vil være knyttet til arbeidet med den planlagte bokutgivelsen. Prosjektplanen bør ta høyde for to arrangementer. Kulturrådet vil dekke fly eller tog til arrangementsstedene, men budsjettene må ta høyde for øvrige kostnader. Det er ønskelig at prosjektene bidrar med korte prosjektbeskrivelser som kan bli publisert på Kulturrådets nettsider, og at de stiller til eventuelle intervjuer og andre mindre formidlingsaktiviteter underveis i prosjektperioden.

Fremdrift

Programperioden løper fra januar 2026 til desember 2028. Innenfor denne rammen er tidsplanen tentativ og vil kunne bli endret.

Utlysning	
2. juni 2025	Utlysning av forskningsprogram
8. oktober 2025 kl. 13:00	Søknadsfrist
Desember 2025	Søkere får svar
Programperiode	
Januar 2026	Formell programoppstart
Vår 2026	Oppstartsseminar
Høst 2027	Programseminar med forskningsutvalget.
1. mars 2027	Førsteutkast av manus leveres
Vår 2027–høst 2027	Manusarbeid i samråd med prosjektleder og redaktørene
1. oktober 2027	Frist for endelig levering av manus
Høst 2027	Fagfellevurdering og påfølgende manusarbeid

Februar 2028	Trykkeklart bokmanus leveres til forlaget
Mai 2028	Boklansering
Mai 2028	Rapport og regnskap skal leveres
Desember 2028	Forskningsprogrammet skal formelt være avsluttet